

Майсторът на смеха Чудомир

Новини | Култура | на 25.03.2024 06:00 | от Зорница Христова

Защо говорим за това?

Знаеш ли кой е Ер Малък? А Чанка-Чунга? Максим Гладний? Оскар Бум!
Всъщност това са псевдоними на един и същ човек.
На Чудомир.

Ох, разбира се, разбира се! "Чудомир" СЪЩО е псевдоним - име, което човек си измисля, за да подписва творбите си. Как мислиш - какви творби подписва с това име Димитър Христов Чорбаджийски?

Смешни.

В нашата литература има много сериозни писатели. Но малцина умеят да разсмиват като Чудомир. При това - да разсмиват, без да се присмиват, дори когато описват хората с всичките им недостатъци.

Неговите герои са обикновени хора - често негови съселяни - бозаджия, който няма нищо против жена му да пере чергите в кацата за боза, двама съпрузи, които си погаждат номера, ученици, които тичат през междучасието до вкъщи за попара с вино, клюкарки, които уж хич не са от тия, дето обичат да си пъхат носа в чужди работи, да, хич не са от тях...

Те не са никак идеални, но за разлика от един друг прочут герой в българската литература - бай Ганьо на Алеко Константинов - те са по-скоро обикновени хора със своите смешни слабости. Нерядко - истински хора от неговото родно село край Казанлък.

Особеното при Чудомир е, че той им дава думата; много често неговите разкази са написани от името на този или онзи герой, с езика на онова време. И това е много забавно, сякаш героят е седнал точно срещу теб и ти говори. Например можеш да слушаш как младеж се опитва да омайва красива госпожица, докато улични продавачи непрестанно го прекъсват!

Чудомир има и страхотно око за подробностите. Може например да тръгне по следите на стария, прочетен вестник. И да го намери къде ли не! Например да замества счупеното стъкло на някоя хижа. Или някоя покривка за маса. Или да е пъхнат под блузата на колхоздачката, за да го пази от простуда.

И какво ли не още! Спортни събития, църковни празници, семейни излети сред природата - всичко става смешно, когато го гледа човек с усет за смеха.

А Чудомир е точно такъв. Освен това и рисува! Всъщност той е учил именно за художник - в Рисувателното училище. Според собствените му думи баща му най-накрая му позволил да учи там, защото не го искали за свещеник (въпреки че ядял месо през постите), нито за военен (защото там приемали само благородници (дворяни), а него не го искали въпреки големия двор вкъщи); не ставал и за бакалин, защото давал много стоки без пари. Дали това е истина? Или шега? Как мислиш?

Чудомир е бил учител, а после е започнал да води хумористичната страница на вестник "Зора". И именно там да публикува безбройните си фейлетони и разкази. Занимавал се е и с читалищна дейност, бил е даже народен представител. Но най-много е познат с чувството си за хумор, което блика от думите и рисунките му.

И уж разказва за стари времена, уж това са едновременно хора... а ти става смешно.

И ти се приискава да викнеш на някой, който много яде и малко чете: "Мушморек безкнижний! Гювечоунищожител!" Или да провериш как трябва да изглежда един човек, за да се каже за него, че "мяза на керкенец". Или да разбереш защо баба ти все ти вика "как' Сийке", когато се напъваш да разучиш кой? Къде? С кого? Какво?

Когато четем разказите на Чудомир, едно друго време сякаш оживява. И почваме да се замисляме - дали пък и до нас няма забавни персонажи? Дали не се чуват необичайни думи, напоени с вкуса на нашия свят? Огледай се и се послушай. Може да се окаже много интересно!

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
[/book/3774-maystorat-na-smeha-chudomir](#)

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

